

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Վերջալույս

Վերջալույս է... Մեռնող արփին
Վերջին ժրպտով ոսկեվառ
Լույս համբույր է տալիս երկրին.
Շողաց և՛ ծով, և՛ դալար:

Մեռնում է օրն... Ջովն իրիկվան
Թավ սաղարթին փարելով,
Խոնավ շունչ է թողնում վրբան
Ու մեղմ սահում դեպի ծով:

Եվ խաղում է նա ծովափին,
Ծովի ծրփուն ծալքերում.
Ու շրշնջում. «Մեռա՛վ արփին,
Գիշեր կյանք եմ ես բերում...»: